

UCHWAŁA NR XLIV/ 240 /2018

**Rady Gminy Wijewo
z dnia 21 maja 2018 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Wijewo.

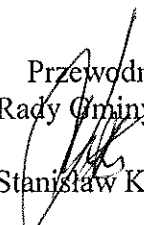
Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. – o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 1975 ze zm.) i art. 229, pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz.1257, ze zm.), Rada Gminy Wijewo uchwala co następuje:

§ 1. Po rozpoznaniu skargi Pani Katarzyny Szmyt z dnia 23 kwietnia 2018 r. na działalność Wójta Gminy Wijewo dotyczącej zwrot kosztów dowozu dziecka do szkoły Rada Gminy Wijewo w sprawie zarzutów postawionych w skardze, po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Rewizyjnej uznaje skargę za **bezzasadną**.

§ 2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Wijewo do powiadomienia Pani Katarzyny Szmyt o sposobie załatwienia skargi, poprzez przesłanie odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§4. Uchwała wchodzi w życie dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Gminy Wijewo

Stanisław Kasperski

OPINIA KOMISJI REWIZYJNEJ w sprawie skargi na działalność Wójta Gminy Wijewo

Komisja Rewizyjna Rady Gminy Wijewo w składzie:

- Urszula Rimke
- Józef Pukacki
- Henryk Rygusik

na podstawie art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 08.03.1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875, t.j.) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14.06.1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257, t.j.) Komisja Rewizyjna Gminy Wijewo

opiniuje uznanie skargi na działalność Wójta Gminy Wijewo złożonej przez Panią Katarzynę Szmyt za niezasadną i tym samym pozytywnie opiniuje przedłożony przez Radę Gminy Wijewo projekt uchwały sprawie rozpatrzenia ww. skargi.

UZASADNIENIE

Komisja Rewizyjna Rady Gminy Wijewo na posiedzeniu w dniu 8 maja 2018 r. dokonała oceny złożonej przez Panią Katarzynę Szmyt skargi na działalność Wójta Gminy Wijewo w zakresie wypłaty na rzecz Pani Katarzyny Szmyt środków pieniężnych tytułem zwrotu kosztów za przejazd niepełnosprawnego ucznia do szkoły, rozpatrując ją w szczególności pod kątem regulacji powszechnie obowiązującego w tym zakresie prawa, a także stanu faktycznego sprawy przedstawionego w treści skargi i załączonych do niej dokumentów.

W pierwszej kolejności Komisja Rewizyjna Rady Gminy Wijewo ustaliła, że na podstawie art. 39 ust. 4 pkt. 1) ustawy z dnia 14 grudnia 2017 r. Prawo oświatowe (Dz.U. 2017 r., poz. 59 ze zm.), jeżeli rodzice nie zapewniają dziecku dowozu, gmina jest zobowiązana do zapewnienia uczniom niepełnosprawnym, objętym kształceniem specjalnym, bezpłatnego transportu i opieki w czasie przewozu do najbliższej szkoły podstawowej. Jednakże w przypadku, gdy rodzice zapewniają uczniowi (dziecku) dowóz do szkoły obowiązkiem gminy jest: zwrot kosztów przejazdu ucznia, o którym mowa w pkt 1 i 2, oraz jego opiekuna do szkoły lub ośrodka, wymienionych w pkt 1 i 2 (art. 39 ust. 4 pkt. 3) ustawy z dnia 14 grudnia 2017 r. Prawo oświatowe (Dz.U. 2017 r., poz. 59 ze zm.). Okoliczność ta jest bezsporna. Zarówno Pani Katarzyna Szmyt jak i Wójt Gminy Wijewo zgodnie przyjmowali, że Gmina Wijewo obowiązana jest takiego zwrotu na rzecz skarżącej dokonać, z uwagi na zapewnianie przez Panią Katarzynę Szmyt dowozu dziecka do szkoły. Kwestią sporną pozostawała natomiast wysokość zwrotu oraz jego forma.

W tym miejscu wskazać należy, że forma zwrotu została wprost ustanowiona przez ustawodawcę, który w treści art. 39 ust. 4 pkt. 3) ustawy z dnia 14 grudnia 2017 r. Prawo oświatowe (Dz.U. 2017 r., poz. 59 ze zm.) wskazał, iż zwrot kosztów przejazdu ucznia, ma nastąpić na zasadach określonych w umowie zawartej pomiędzy Gminą a rodzicem ucznia. Z tego też względu należy, że działanie Wójta Gminy Wijewo zmierzające do zawarcia umowy ustalającej zasady zwrotu było prawidłowe.

Odnosząc się natomiast to kwestii wysokości zwracanych kosztów dojazdu wskazać należy, że przepisy prawa nie regulują wprost jaka kwota ma podlegać zwrotowi lub jaka stawka ma być przyjmowana za 1km. Ustawodawca pozostawił tą kwestię do uregulowania stronom w treści zawieranej między nimi umowy. Jedynie z przyjętej przez większość Gmin praktyki (zwyczaju), którą stosuje także Gmina Wijewo, Wójt wydaje zarządzenie, w którym określa stawkę za 1km. W zarządzeniu przyjmowana jest stawka, która z jednej strony

pozwała na zwrot poniesionych przez rodzica kosztów przewozu, a z drugiej strony utrzymana jest w rozsądnych granicach, aby nie dochodziło do nadużyć, w tym m.in. do celowego generowania wysokich kosztów transportu.

W tym stanie rzeczy należy stwierdzić, iż również w tym zakresie działanie Wójta Gminy Wijewo było prawidłowe, albowiem zmierzało ono wyłącznie do ustalenia właściwej kwoty/stawki za wykonywany przez Panią Katarzynę Szmyt transport dziecka do szkoły. Podkreślić w tym miejscu należy, że skarżąca powoływała się jedynie na stawki wynikające z rozporządzenia. Nie wskazała jednakże np. ile wynosi średnie spalanie używanego przez nią pojazdu i jednocześnie kategorycznie odmówiła uzupełnienia złożonego przez siebie wniosku. Z tego też względu zasadne było zaproponowanie skarżącej innej stawki, która zapewniłaby skarżącej zwrot kosztów w łącznej wysokości około 800-900 zł miesięcznie.

Podkreślić w tym miejscu należy, że wbrew twierdzeniom skarżącej Wójt Gminy Wijewo nie zaproponował kwoty „893,76 zł” miesięcznie tytułem zwrotu kosztów dowozu dziecka do szkoły. W piśmie z dnia 08.02.2018 r. wskazane zostało bowiem wyłącznie przykładowe wyliczenie zwrotu kosztów. Niemniej jednak, nawet gdyby kwota 893,76 zł stanowiła ostateczną propozycję nie sposób uznać jej za rażąco zaniżoną, a tym bardziej niezgodną z prawem. Tym bardziej w sytuacji kiedy do dnia złożenia wniosku skarżąca dobrowolnie przyjmowała zwrot kosztów w kwocie zaledwie 250 zł i do tego momentu uznawała tą kwotę za właściwą.

Konkludując uznać należy, że działania Wójta Gminy Wijewo ukierunkowane były na polubowne zakończenie sprawy w sposób odpowiadający obowiązującym w tym zakresie przepisom prawa. Wójt Gminy Wijewo zmierzał bowiem do zawarcia umowy - czego wymaga ustawa i dążył do prawidłowego ustalenia wysokości ponoszonych przez skarżącą kosztów dojazdu. Nadto, zaznaczyć należy, że z uwagi na odmowę zawarcia stosownej umowy Wójt Gminy Wijewo nie miał możliwości wypłacenia skarżącej należnych jej środków. Nie zostały bowiem ustalone zasady dokonywania refundacji. Wobec tego, że przepisy ustawy Prawo oświatowe, ustawy o samorządzie gminnym czy Kodeks postępowania administracyjnego nie regulują kwestii związanych z zawieraniem czy wykonywaniem umów i stosunków zobowiązaniowych, którymi charakteryzuje się prawo cywilne, za prawidłowe należało uznać także odwołanie się przez Wójta Gminy Wijewo do regulacji zawartej w art. 486 § 1 Kodeksu cywilnego. W niniejszej sprawie niewątpliwie Pani Katarzyna Szmyt występuje po stronie wierzyciela, zaś Gmina Wijewo po stronie dłużnika zobowiązanego do zapłaty na jej rzecz kosztów dojazdu niepełnosprawnego dziecka do szkoły.

W świetle przytoczonych powyżej okoliczności natury faktycznej i prawnej należy także pozytywnie zaopiniować przedstawiony projekt uchwały Rady Gminy Wijewo w sprawie skargi na działalność Wójta uznającej skargę za bezzasadną.

Mając powyższe na uwadze w opinii Komisji Rewizyjnej Gminy Wijewo złożona przez Panią Katarzynę Szmyt skarga na działalność Wójta Gminy Wijewo nie zasługuje na uwzględnienie.

Przewodnicząca Komisji Rewizyjnej
Urszula Rimke

